

ВРХОВНИ СУД  
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 94 0 К 003731 11 Квлз  
Бања Лука, 13.6.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као председника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног Г. Е. због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца М. Ч. адвоката из Ф., поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Требињу бр. 94 0 К 0003731 11 Кж од 09.02.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 13.06.2011. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Требињу бр. 94 0 К 0003731 11 Кж од 09.02.2011. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Г. Е. и потврђена пресуда Основног суда у Фочи бр. 94 0 К 0003731 11 К 2 од 15.10.2010. године којом је оглашен кривим због кривичног дјела фалсификовања исправе из члана 377. став 1. Кривичног закона Републике Српске (КЗРС), изречена му условна осуда и утврђена казна затвора од шездесет дана, која се неће извршити ако у року од годину дана не почини ново кривично дјело, изречена мјера безбједности одузимања предмета и обавезан да плати паушал.

Против правноснажне пресуде бранилац осуђеног је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона, са приједлогом да се захтјев уважи, пресуда преиначи и о оптужба одбије.

У складу са чл. 352. Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст (ЗКП) захтјев је достављен на одговор републичком тужиоцу, који је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Суштина навода који се односе на повреду кривичног закона у захтјеву се своди на то да Одлука о формирању Службе за... у Организацији, као општи правни акт не може бити предмет фалсификовања, а пошто се она примјењује од 01.01.2001. године с обзиром на запријеђену казну од три године наступила је апсолутна застарјелост кривичног гоњења. Остали наводи врше ревидирање утврђених чињеница, што се захтјевом не може чинити јер се чињенична основа правноснажне пресуде мора прихватати као потпуна и правилна.

Супротно наводима браниоца осуђеног овај суд налази да Одлука о формирању Службе за... у Организацији представља исправу и да може бити предметом кривичног дјела фалсификовања исправе. Разлог за то је да су у њој садржани организација, систематизација послова, радном статусу, новчаној накнади и слично, тако да је подобна да служи као доказ одређених чињеница. То потврђује и околност да је осуђени путем свог пуномоћника ову одлуку поднио као доказ уз тужбу ради исплате накнаде.

Осуђени је ову Одлуку, путем свог пуномоћника, приложио уз тужбу предату Основном суду у Фочи 30.12.2008. године, од када се као дана употребе рачуна и рок застарјелости. За ово кривично дјело релативи рок застарјелости је пет, а апсолутни десет година, па како је пресуда правноснажна са 09.02.2011. тај рок није наступио. Зато бранилац погрешно сматра да овај рок треба рачунати од дана 01.01.2001. године који је наведен у лажној Одлуци.

Пошто није утврдио повреду кривичног закона на штету осуђеног Врховни суд је из наведених разлога одлучио као у изреци пресуде одбијањем захтјева за заштиту законитости као неоснованог, у смислу одредбе чл. 354. ЗКП.

Записничар,  
Софија Рибич

Предсједник вијећа,  
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић